

Sygn. akt IX Ka 1241/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Wójcik

przy udziale Augustyna Pindziaka Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2014 roku

sprawy oskarżonego W. M. o przestępstwo z art.190 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 3 lipca 2014 roku sygn. akt XII K 112/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako podstawę prawną orzeczonego w pkt. II świadczenia pieniężnego wskazuje art. 67§3kk w zw z art. 49§1kk ;

II. w pozostałej części zaskarżony wyroku utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt. IX Ka 1241/14

UZASADNIENIE

W. M. został oskarżony o to, że dniu 14 września 2013 roku w miejscowości Ś. gm. Z. działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób kierował groźby karalne pobicia wobec A. W. i K. W. przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione i tak :

- w dniu 14 września 2013 roku w miejscowości Ś. gm. Z. groził A. W. pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

- w dniu 14 września 2013 roku w miejscowości Ś. gm. Z. groził K. W. pobiciem, przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art.91§1 kk

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 3 lipca 2014 roku w sprawie XII K 112/14 na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. i art. 67§ 1 k.k. postępowanie karne o ciąg przestępstw z art. 190§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. wobec oskarżonego W. M. warunkowo umorzył na okres 1 (jednego) roku próby. Jednocześnie na podstawie art. 49 § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego W. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł (trzysta złotych). Ponadto na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 kpk zasądził od oskarżonego W. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 zł (sto trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając go na korzyść oskarżonego W. M. w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym, zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 49 § 2 kk poprzez jego błędne zastosowanie jako podstawy prawnej orzeczonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w wyroku warunkowo umarzającym postępowanie karne, podczas gdy prawidłową podstawą prawną tego rozstrzygnięcia powinien być art. 67 § 3 kk w zw. z art. 49§1 k.k.

Powołując się na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy prawnej orzeczonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego – art. 67§3kk zart.49§1kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego zasadny okazał się zarzut obrazę prawa materialnego tj. art. 49 § 2 k.k. poprzez błędne jego zastosowanie.

Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd I instancji w podstawie prawnej orzeczonego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego błędnie zastosował przepis art. 49 § 2 k.p.k. w sytuacji kiedy wydając wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne powinien przyjąć jako podstawę świadczenia przepis art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia dostrzegł co prawda powyższe uchybienie niemniej jednak potraktował je jako oczywistą omyłkę pisarską podlegającą zmianie. Tymczasem, jak słusznie podnosi prokurator, a co również przyznał Sąd Okręgowy rozpoznający zażalenie prokuratora na postanowienie o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej, tego rodzaju błędy nie podlegają sprostowaniu bowiem wchodzą w zakres treści merytorycznej orzeczenia i jako takie mogą być wyłącznie zmienione w toku postępowania apelacyjnego.

Z uwagi na powyższe konieczna stała się zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy prawnej orzeczonego w pkt II świadczenia pieniężnego art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k., co też uczynił Sąd Okręgowy zmieniając na podstawie art. 456 k.p.k. i art. 437 §1 i 2 k.p.k. zaskarżony wyrok w sposób jak wyżej, w pozostałym zakresie utrzymując go w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych za II instancję Sąd oparł o przepisy art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym.

SSO Zbigniew Karamara